

νος ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του περιμένον νὰ τύχῃ πρῶτον προνομίου παρά πάντων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν καὶ ἔπειτα νὰ τὴν κοινοποιήσῃ. Ὁ Κῆρυξ τῆς Νέας Ὑόρκης γράφει ὅτι ὁ Ἔδισον ἄμα λαβὼν τὰ διπλώματα τοῦ προνομίου σκοπεῖ νὰ φωτίσῃ δωρεὰν πάσας τὰς οἰκίας τῆς ὁδοῦ ἐνθα κατοικεῖ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐργαστηρίου του νὰ παρακολουθῇ καθ' ἑκάστην νύκτα τὰς πρὸδους τοῦ φωτισμοῦ. Εὐθὺς δ' ὡς τὰ πάντα παρασκευασθῶσι πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτισμοῦ εἰς Νέαν Ὑόρκην θὰ ἰδρυθῶσι σταθμοὶ κεντρικοί, ὧν ἡ ἐνέργεια θὰ ἐπεκτείνεται εἰς ἀκτῖνα ἡμίσεος μιλίου. Θὰ διαπερασθῶσιν ἔπειτα σύρματα διὰ τῶν σωλῶνων τοῦ φωταερίου καὶ, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, θὰ χρυσιευθῶσιν εἰς τὸ νέον φῶς καὶ οἱ φανοὶ καὶ πάσαι αἱ λυχνίαι αἱ καὶ νῦν ἐν χρήσει.

Γινῶμαι καὶ σπέφεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

64.

Ἡ ἀλήθεια δὲν ὠφελεῖ τὸν κόσμον τόσον, ὅσον βλάπτουσιν αὐτὸν αἱ ὄψεις αὐτῆς αἱ κατὰπλαστοί.

65.

Πᾶς ἀποδίδεται εἰς τὴν φρόνησιν ἔπαινος. Ἐν τούτοις ὅμως δὲν δύναται αὕτη ν' ἀσφαλίσῃ τὸν ἄνθρωπον κατὰ παντὸς συμπτώματος, ἔστω καὶ τοῦ ἐλαχίστου.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Δύο σύζυγοι ὁδοιποροῦσιν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χωρίσματος σιδηροδρομικῆς ἀμάξης.

— Εἶνε καλὴ ἡ θέσις σου ; ἐρωτᾷ ὁ σύζυγος τὴν σύζυγον.

— Πολὺ καλὴ.

— Δὲν σὲ πειράζει ὁ ἥλιος ;

— Διόλου.

— Δὲν φυσᾷ ἀπὸ τὸ παράθυρον ;

— Παντάσῃ.

— Ἐλα λοιπὸν ν' ἀλλάξωμεν θέσιν.

— Διατὶ, ἀγαπητὲ, δὲν μὲ προσκαλεῖς ἐνίοτε εἰς τὸ σπῖτι σου ;

— Αἶ . . . νὰ σοῦ εἰπῶ ἐλεύθερα* ἡ συντροφιά σου δὲν εἶνε πολὺ διασκεδαστικὴ.

— Τότε λοιπὸν πῶς ἔρχεσαι εἰς τὸ σπῖτι μου ;

— Ἀλήθεια* ἀλλὰ φεύγω ὅταν θέλω, ἐνῶ εἰς τὸ σπῖτι μου θὰ φεύγῃς σὺ ὅταν θέλῃς.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Πάντες ἀνεξαίρετως παντὸς τόπου, πάσης ἡλικίας καὶ πάσης κοινωνικῆς τάξεως οἱ ἄνθρωποι ἀρέσκονται εἰς τὴν κνίσσαν τῶν ἐπαί-

νων. Ἡ μόνη μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰ εἶνε ὅτι οἱ μὲν ἀσφραίνονται εὐχαρίστως μόνην τὴν σιῦρναν καὶ τὴν ἀλόην, οἱ δὲ εὐχαριστοῦνται εἰς τὸν καπνὸν οἰουδήποτε θυμιάματος.

* Ἡ πολιτικὴ κατέστη σήμερον ἡ εὐχερῆστερα πασῶν τῶν τεχνῶν. Οἱ πρὶν πολιτικοὶ ἄνδρες ἠναγκάζοντο ν' ἀναζητῶσι διὰ λεπτῶν ψυχολογικῶν ἀναλύσεων διὰ τίνος εἶδους τιμήματος ἠδύνατο νὰ ἐξαγοράσωσιν ἑκάστην συνείδησιν, ἐνῶ σήμερον πάντες ἀγοράζονται διὰ χρημάτων.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Νέα Ὑόρκη εἶν' ἐσφηνωμένη μεταξὺ δύο ποταμῶν, οὗ ἕνεκα τὸ μῆκος αὐτῆς εἶνε μείζον τοῦ πλάτους καὶ τὰ διάφορα τμήματα ἐνθα ἡ ἀγορὰ ἀπέχουσι τοσοῦτον ἀπὸ τῶν τμημάτων ἐνθα αἱ κατοικίαι, ὥστε συχνότατα οἱ ἄνθρωποι μεταβαίνοντες εἰς τὸ γραφεῖον ἢ τὸ ἐργαστήριόν των εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ διατρέχωσιν ὁδὸν δώδεκα χιλιομέτρων. Ὅθεν πρὸ ἐτῶν πολλῶν ἐκρίθη ἐπάναγκες νὰ κατασκευασθῶσιν ἐναερίοι σιδηρόδρομοι, ἵνα ἡ συγκοινωνία γίνεταί δι' ὁδοῦ κειμένης ὑπεράνω τῆς πόλεως καὶ ἄνευ οἰουδήποτε κωλύματος. Καὶ κατασκευάσθη μὲν τοιοῦτος σιδηρόδρομος ὑπὲρ τὴν ὁδὸν Γρηνοῦχου, ἀλλ' αἱ ἀμαξοστοιχίαι ἤσαν τοσοῦτον ἀραιαί, ὥστε ἐλαχίστη ἦτο ἡ ἐκ τῆς ἐναερίου ταύτης ὁδοῦ ὠφέλεια. Διὰ τοῦτο πρὸ τριῶν περίπου ἐτῶν ἰδρυσαν σταθμοὺς διὰ μέσου, πρὸς πολλαπλασίασιν τῶν ἀμαξοστοιχιῶν. Νῦν δὲ καταγίνονται νὰ διακλαδώσωσι τὸν σιδηρόδρομον περὶ ὅλην τὴν πόλιν. Ἴδου δὲ ὁποῖός τις εἶνε ἐν περιλήψει ὁ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐναερίος σιδηρόδρομος κατὰ τὰς περιγραφὰς τῶν ἐφημεριδίων.

Ἐννοεῖται καὶ περιττὸν εἶνε νὰ εἴπωμεν ὅτι διὰ κλιμάκων ἀνέρχονται οἱ ἄνθρωποι εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου. Ἐκεῖθεν δὲ βλέπει τις ὑποκάτω αὐτοῦ οἰκίας, ἀμάξας, ἀνθρώπους περιπατοῦντας κτλ. Τὸ εἰσιτήριο τιμᾶται 55 λεπτῶν οἷα δήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ ἀπόστασις, αἱ δὲ ἀμάξαι εἶνε βραχυτέραι καὶ στενότεραι τῶν συνήθων σιδηροδρομικῶν, ἔχουσαι τὰς θέσεις κατὰ τὰς μακροτέρας πλευράς. Ἀφ' οὗ δὲ οἱ ἐπιβάται καθεστῶσιν ἡ ἀμάξα ἐκκινεῖ ἐλαφρότατα τρέχουσα.

Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐκείνου ρίψῃ τις τὸ βλέμμα κάτω εἰς τὴν ὁδὸν αἰσθάνεται φόβον μήπως ἐπισυμβῇ ἐκτροχιάσις. Ἄλλ' εἶνε ἀδύνατον τοιοῦτον δυστύχημα, διότι ἐκατέρωθεν τῶν σιδηρῶν ράβδων ὑπάρχει καλῶς προσηλωμένη στερεὰ δοκὸς σχηματίζουσα θωρακεῖον ὕψους 15 ὑφεκατομέτρων, καὶ ἐὰν ὁ τροχὸς ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ράβδου ἀπωθεῖται ὑπὸ τοῦ θωρακείου τούτου. Καὶ περὶ ἄλλων δὲ προφυλακτικῶν μέ-

σων θά προνοήσωσιν ἵνα πᾶς φόβος κινδύνου κατὰ τὸ δυνατόν ἐξαλειφθῇ.

Νῦν δὲ ἐργάζονται εἰς τὴν σύστασιν νέας ὁδοῦ, ὥστε μετ' οὐ πολλῷ θά ὑπάρχη καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν διπλῆ ἢ ἀεὶ βάρδων καὶ αἱ ἀμαξοστοιχίαι θά πολλαπλασιασθῶσιν.

Ἡ ἀμαξοστοιχία ἴσταται ὑπεράνω τῆς πεντηκοστῆς ἐνάτης ὁδοῦ μετὰ δρόμον ἡμισείας μόλις ὥρας, ὃν κοινή τις ἀμαξα διανύει ἐν μιᾷ περίπου ὥρᾳ. Ὅταν δὲ ἀποπερατωθῇ τὸ ὅλον σύστημα τοῦ σιδηροδρόμου, θά ὑπάρχωσι δύο γραμμαὶ, αἵτινες συνδεόμεναι κατὰ τρία ἢ τέσσαρα σημεῖα θά περικυκλώσωσι πανταχόθεν τὴν πόλιν ὅλην.

Ὁ ἐναέριος σιδηροδρόμος εἶν' ἐστηριγμένος ἐπὶ στύλων ἐκ χωνευτοῦ μετάλλου. Ἐν τινι δὲ λεωφόρῳ πλάτους 15 μέτρων οἱ στῦλοι ἴστανται ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων παρὰ τὰ κράσπεδα ἀπέχοντες ἀλλήλων 16 μέτρα. Ἐκάστη δὲ σειρά βάρδων κείται ἐπὶ δοκοῦ ἐχούσης μὲν μήκος 15 μ., 50, κατὰ δὲ τὰ δύο αὐτῆς ἄκρα στήριζομένης ὑπὸ στύλων ὕψους 4 μ., 50.

Τῇ 25 Ἀπριλίῳ 1878 ἐκυκλοφόρησαν κατὰ πρῶτον αἱ 20 πρῶται ἀμαξαι τοῦ ἐναερίου σιδηροδρόμου, χωροῦσαι μὲν 40 ἀνθρώπους, ἔχουσαι δὲ τροχούς χαρτίνους μετὰ χαλυβδίνων στεφανῶν. Αἱ ἀτμάμαξαι αἱ σύρουσαι τὰς ἀμάξας ταύτας ἔχουσι βάρος ἕξ τόνων καὶ διανύουσι 48 χιλιόμετρα τὴν ὥραν.

Ἐναέριος σιδηροδρόμος ἔχων 2 γραμμαὶς ἀπαιτεῖ δαπάνην κατὰ μέσον ὅρον 625 000 φράγκων τὸ χιλιόμετρον, ἐν ᾧ ὁ ὑπόγειος σιδηροδρόμος ἐν μεγάλῃ τινὶ πόλει θά ἀπῆται δαπάνην ἕξ ἑκατομμυρίων φράγκων τὸ χιλιόμετρον, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν σταθμῶν καὶ τοῦ ὕλικου.

Οἱ ἐναεριοὶ σιδηροδρόμοι οἱ διερχόμενοι ὑπεράνω τῶν ὁδῶν καὶ τῶν λεωφόρων βεβαίως ἔχουσι καὶ αὐτοὶ τὰς ἐλλείψεις των καὶ τὰ ἄτοπα των καὶ πολλοὶ ὑπάρχουσιν οἱ ψέγοντες αὐτούς, ὅτι δῆλα δὴ τὰ μέγιστα θά ἐνοχλῶσι, διερχόμενοι μάλιστα διὰ στενῶν ὁδῶν, θά ἐμποιῶσι δὲ διὰ τοῦ θορύβου των τρόπον εἰς τοὺς ἵππους, οἱ στῦλοι των ἐν τισὶν ὁδοῖς θά παρακλώσωσι τὴν εὐκόλον συγκοινωνίαν. Ἄλλ' ὅμως οἱ πολῖται χάριν τῆς ἄλλης εὐκολίας ἢ παρεχούσιν οἱ ἐναεριοὶ σιδηροδρόμοι θά συγχωρήσωσιν αὐτοῖς τὰ πάντα.

Τὸ σπουδαιότατον δὲ τῶν ἐλαττωμάτων εἶνε ὁ θόρυβος τῶν ἀμαξοστοιχιῶν καὶ ἡ ἀντανάκλασις τοῦ θορύβου ὑπὸ πάντων τῶν μεταλλίνων στύλων τῶν ὑποβασταζόντων τὸν σιδηροδρόμον. Οὕτω δὲ θά ὑπάρχη σειρά δονήσεων καὶ ἀλλεπαλλήλων ἠχητικῶν κυμάτων προσβαλλόντων δεινῶς τὰ νεῦρα τῶν παρὰ τὴν ὁδὸν κατοικούντων, αἵτινες δυνατόν νὰ προσβληθῶσι τούτου ἕνεκεν ὑπὸ μεγίστης κοπώσεως,

ὑπὸ ἀϋπνίας, ὑπὸ ἐγκεφαλικῶν νόσων, μνηιγίτιδος κλπ. Παρεκλήθη δὲ ὁ τοῦ φωνογράφου ἐφευρετῆς, τὸ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπιστημονικὸν χρηστήριον, νὰ μελετήσῃ τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ ἐπινοήσῃ μέσον δι' οὗ νὰ ἀμβλύνεται ὁ θόρυβος ὁ ὑπὸ τῶν δονήσεων τῶν ἀμαξοστοιχιῶν γινόμενος.

Ἄλλ' οἱ φόβοι οὗτοι φαίνονται ἡμῖν εἰς ἄκρον ἐξωγκωμένοι· διότι οἱ ἄνθρωποι θά συνειθίσωσι τὸν θόρυβον καὶ δὲν θά καταργηθῇ τὸ ταχύτατον τοῦτο τῆς συγκοινωνίας μέσον, δι' οὗ αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως θάπαλλαγῶσι τῆς ἀενάου ἐνοχλήσεως τῶν ἀμαξῶν.

Μετὰ τὰς τελευταίας καὶ ἀκριβεῖς ἀπογραφὰς, (λέγει ἡ βιενναία «Γερμ. Ἐφημ.»), αἱ πόλεις τῆς Εὐρώπης ἐτάχθησαν κατὰ τὴν πολυανθρωπιαν ὡς ἐξῆς: «Πληθυσμὸν ὑπερβαίνοντα ἐν ἑκατομμύριον ἔχουσι τέσσαρες πόλεις· Λονδῖνον (3 1/2), Παρίσιοι (2), Βιέννα (1,050,000), Βερολίνον (1,044,000). Ἐξ πόλεων οἱ κάτοικοι ὑπερβαίνουσι κατὰ τὴν πληθὺν ἡμισυ ἑκατομμύριον· Πετροῦπολις (680,000), Κωνσταντινούπολις (650,000), Μόσχα (600,000), Γλασκῶβ (548 000), Λιβερπούλ (525,000), Μαγκεστρία (500,000). Πέντε καὶ εἴκοσι πόλεις οἱ κάτοικοι συμποσοῦνται ἀπὸ 200 εἰς 500 χιλιάδας· εἶνε δὲ αὗται: Νεάπολις 425, Βρυμινγγάμη 375, Μαδρίτη 367, Ἀμβούργον 364, Λυὼν 345, Μασσαλία 320, Βαρσαβία 320, Δουβλίνον 315, Βρυξέλλαι 310, Πέστα 300, Ἀμστελόδαμον 296, Λήδ 292, Σχεφίλδη 275, Βρεσλαβία 240, Ῥώμη 230, Λισβῶνη 220, Βουκουρέστιον 224, Μόναχον 220, Πάνορμος 220, Βορδῶ 215, Ἐδιμβούργον 215, Βαρκελώνη 215, Κοπεγχάγη 206, Μεδιόλανον 200, Δρέσδα 200. Ἀπὸ 100 ἕως 200 χιλ. κατοίκους ἔχουσιν τεσσαράκοντα μία πόλεις. Τρεῖς καὶ ἑκατὸν πόλεις ἐν Εὐρώπῃ ἔχουσι κατοίκους ἀπὸ 50 μέχρις 100 χιλιάδων· ἑπτὰ καὶ ἐξήκοντα ἔχουσιν ἀπὸ 40 μέχρις 50 χιλιάδων· διακόσαιο δὲ τριάκοντα τρεῖς ἀπὸ 25 μέχρι 40 χιλιάδων.

Ὁ ῥωσικὸς στρατός, ὅστις ἔλαβε μέρος εἰς τὸν τελευταῖον κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον, συνέκειτο ἐξ 610,000 ἀνδρῶν. Ἐκ τούτων 311, 000, ἦτοι πλῆρον τοῦ ἡμίσεος, ἐφονεύθησαν εἰς διαφόρους μάχας, ἢ ἀπεβίωσαν συνεπιείᾳ τραυμάτων καὶ ἀσθενειῶν.

Κατὰ τὰς δημοσιευθείσας ἐπισήμους ἐκθέσεις, γράφει ἡ «Ἡμέρα,» ἐν ἔτει 1877 διεβιβάσθησαν διὰ τῶν ἀγγλικῶν ταχυδρομείων 1,174,828,200 δελτάρια, ἐφημερίδες καὶ βιβλία. 4,873,625 ἐπιστολαὶ ἐπεστράφησαν εἰς τὸ κεντρικὸν ταχυδρομεῖον ὡς μὴ διαβιβασθεῖσαι. 25, 000 ἐπιστολαὶ εἶχον παραδοθῆ ἄνευ ἐπιγραφῆς· ἐξ αὐτῶν δὲ 757 περιεῖχον 214 λ. στ. εἰς χρυσὸν καὶ χαρτονομίσματα καὶ 9,000 λ. στ. εἰς συναλλάγματα, τραπεζιτικὰ γραμματίαι κτλ.

Ἄνευ περιβλήματος ἢ ἐπιγραφῆς εὐρέθησαν κατατεθειμένα ἐν τοῖς ταχυδρομείοις 12,525 δέματα. Ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ ὑπάρχουσιν ἐν συνόλῳ 11,319 ταχυδρομικὰ γραφεῖα· ὑπάρχουσι δὲ καὶ 5,700 γραφεῖα πρὸς ἐκδοσιν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν. Δι' αὐτῶν διεβιδάσθησαν ἐν συνόλῳ, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, 27,870, 177 λ. στ. Τηλεγραφήματα διεβιδάσθησαν κατὰ τὸ 1877, ἐκτὸς τῶν πεμφθέντων εἰς ἐφημερίδας, 23,868,079· τὰ δὲ εἰς ἐφημερίδας, λέσχας, χρηματιστήρια καὶ ἀναγνωστήρια πεμφθέντα τηλεγραφήματα περιεῖχον 250,000,000 λέξεις. Τὸ προσωπικὸν τῶν ταχυδρομειῶν καὶ τηλεγραφειῶν σύγκειται ἐκ 45,506 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Μόνον ἐν Λονδίῳ ὑπάρχουσι 10,655 ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι, ἐξ ὧν 5,800 ἐν τῷ κεντρικῷ ταχυδρομείῳ.

Ἐκ τινος βιβλίου κατ' αὐτὰς δημοσιευθέντος ἐν Παρισίοις καὶ ἐπιγραφομένου «Ἡ Κα Πομπαδούρ», ἀποσπῶμεν τὸ ἐπόμενον τεμάχιον, ἐξ οὗ καταφαίνεται πόσα ἐδαπανήθησαν ὑπὸ τῆς Πανσιφύρου ταύτης εὐνοουμένης Λουδοβίκου τοῦ ΙΕ'. Ἡ σημεῖωσις δὲ αὕτη τῶν δαπανῶν ἐλήφθη ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ ἐπιστάτου αὐτῆς, ἐν ᾧ ἦσαν καταγεγραμμένα πάντα τὰ τεκνητὰ καὶ τὰ ἀκίνητα αὐτῆς κτήματα.

Καὶ δὴ τὰ τῆς τραπέζης ἀργυρᾶ σκευῆ ἦσαν ἀξίας 537,000 φράγκων, τὰ δὲ χρυσᾶ 150,000. Καὶ οἱ μὲν ἀδάμαντες 1,783,000, τὰ δὲ κοσμήματα καὶ οἱ δακτυλιόλιθοι 800,000, πλὴν ἑτέρων σινικῶν ἀξίας 111,000 καὶ πορκελανῶν ἀρχαίων, τιμωμένων 150,000.

Καὶ αἱ μὲν λινοστολαὶ ἐξετιμήθησαν 1,000,000, αἱ δὲ ἐσθῆτες 350,000, τὰ δὲ μαγειρικὰ σκευῆ 66,672.

Ἐν τῷ αὐτῷ πίνακι τῶν δαπανῶν εὐρηγεται καὶ τινες δαπάναι, ἐξ ὧν δυνάμεθά πως νὰ συμπεράνωμεν πόσα ἐδαπάνησεν ἡ Γαλλία εἰς τὰς ἐορτὰς ἃς ἡ μαρκησία Πομπαδούρ προσέφερε συνεχῶς εἰς Λουδοβίκον τὸν ΙΕ' ἐν ταῖς ἐξοχαῖς αὐτῆς. Ἐδαπάνησε λοιπὸν ἐν δεκαεννέα ἔτεσιν 600,000 φράγκων εἰς ἀγορὰν λαμπάδων καὶ πλέον ἢ 150,000 εἰς φανούς καὶ ἄλλα μηδαμινὰ πράγματα.

Οἱ ἵπποι, τὰ ὄχημα καὶ τὰ φορεῖα ἦσαν ἀξίας 1,800,000 φράγκων, αἱ δὲ δαπάναι τῆς φορβῆς ἐν δεκαεννέα ἔτεσι 1,300,000 καὶ αἱ τῆς πολυτελοῦς στολῆς τῶν θεραπόντων 250,000 καὶ αἱ τοῦ πατρὸς τῆς μαρκησίας 400,000.

Ἡ μαρκησία Πομπαδούρ εἶχεν ἰδίαν κατοικίαν ἐν τοῖς ἀνακτόροις τῶν Βερσαλλιῶν καὶ ἑτέραν ἐν Φονταίνεβλῶ κατὰ τὸ διάστημα καθ' ὃ ὁ βασιλεὺς ἐξήρχετο εἰς θῆραν. Ἄλλ' αὐταὶ δὲν ἐξήρχον εἰς τὴν ἀπληστον καὶ δαπανητικὴν αὐτῆς φύσιν· δι' ὃ ἠγόρασε πρῶτον μὲν τὸ κτήμα Κρεσί 650,000 φράγκων, ἔπειτα δὲ ἵνα ἐπεκτείνῃ αὐτὸ προσέλαβε μετ' οὐ πολὺ τὸ Δω-

ναὶ μετρήσασα 140,000, τὴν Μαγενβίλλην 25,000, τὸ Τρεόν 40,000 καὶ τὸ Σαιρρεμῦ 24,000 φράγκων.

Αἱ δὲ ἐπισκευαὶ μετὰ δύο ἔτη κατεβρόχισαν 700,000 φράγκων. Κατεσκεύασαν παμμέγιστα ἀναχώματα, ἔκτισαν διώρυγας μετὰ συγκρατημάτων ἐκ πέτρας πελεκητῆς, ἤγειραν ὄρη τεχνητὰ, πάντα δὲ ταῦτα ἐπερατώθησαν μόλις τῷ 1751, ὅτε ὁ βασιλεὺς μετέβη εἰς Κρεσί ἀκολουθούμενος ὑπὸ μέρους τῆς αὐλῆς.

Ἡ μαρκησία ἠγόρασεν ἔπειτα τὸ Μοντρεοῦ, ὅπερ παρευθὺς μεταπωλήσασα ἠγόρασε τὴν παρὰ τὰς Βερσαλλίας ἔπαυλιν Λασέλ 260,000 φρ.

Τῷ 1750 οἰκοδομεῖται τὸ ἐν Βερσαλλίαις Ἐρμηκὸν ἐνδιαίτημα ἐπὶ γηπέδου ἐξήκοντα στρεμμάτων, δωρηθέντος αὐτῇ ὑπὸ τοῦ βασιλέως. Τῷ δὲ 1752 ἐπὶ ἑτέρου γηπέδου, δώρου ὡσαύτως τοῦ βασιλέως, οἰκοδομεῖται διὰ 250,000 φράγκων τὸ μέγαρον τὸ καλούμενον νῦν τῶν Δεξιαμενῶν, οὗ ὁ διάδρομος ἦγε κατ' εὐθείαν εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον ἠγόραζεν 730,000 φράγκων ἐν Παρισίοις ἐν τῷ Προαστείῳ τοῦ Ἀγίου Ὁνωρίου τὸ μέγαρον Ἑβραῖ, τὸ νῦν Ἰλλύσιον, καὶ τέλος ὠκοδομεῖτο τὸ περιλάητον μέγαρον τῆς Καλῆς Θείας, ὅπερ κατεβρόχισεν ἀνόητα ποσά.

Κατὰ τοὺς μετριοτάτους ὑπολογισμοὺς ἡ μαρκησία Πομπαδούρ ἐζημίωσε τὴν Γαλλίαν ἐν 19 ἔτεσι (1745-1764) 36 ἑκατομμύρια φράγκων, τρυτέστιν, ὑπολογιζομένης τῆς τότε ἀξίας τοῦ ἀργύρου, διακόσια ἑκατομμύρια σημερινῶν φράγκων!

Ἐρημερὶς τις γαλλικὴ, ποιουμένη λόγον περὶ τῶν δαπανῶν τούτων, παρατηρεῖ λίαν ὀρθῶς ὅτι ἡ εὐνοουμένη Λουδοβίκου τοῦ ΙΕ' ἐδαπάνησεν κατ' ἔτος αὐτῇ καθ' αὐτὴν πλείονα τῶν σήμερον δαπανωμένων εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, τοὺς 9 ὑπουργοὺς, τοὺς 527 βουλευτὰς καὶ τοὺς 300 γερουσιαστὰς, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποδογῶν τῶν δύο προέδρων τοῦ Κοινοβουλίου.

Ἄπιστευτος εἶνε ἡ ὠφέλεια, ἣν αἱ μέγισται τῶν ἐφημερίδων ἐν τῷ παλαιῷ καὶ τῷ νέῳ κόσμῳ, κατ' ἔσοχον δὲ αἱ ἀγγλικαὶ καὶ αἱ ἀμερικανικαὶ, πορίζονται ἐκ τῶν διαφορῶν δημοποιήσεων, ἃς δημοσιεύουσι καθ' ἑκάστην. Ὁ καθηγητὴς Holloway ἀνήγγειλε πρῶτον τὰ γνωστὰ αὐτοῦ καταπότια τῷ 1837· πέντε ἔτη ὕστερον ἐπλήρωσεν εἰς δημοποιήσεις 100,000 φράγκων· τῷ 1845 ἐπλήρωσε διπλασίονα· τῷ 1851 ἐδαπάνησε 400,000, τῷ 1855 περὶ τὰς 600,000, τῷ δὲ 1877 ὑπὲρ τὰς 800,000. Ἄλλὰ καὶ ἐκ τῆς μεγάλης περιουσίας ἣν ἐκτήσατο, προσήνεγκεν ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων 11,600,000! Οἱ πωληταὶ ἀπρητισμένων ἱματίων Μωσῆς καὶ υἱὸς δαπανῶσι

κατ' ἔτος εἰς δηλοποιήσεις 200,000 φράγκων· τσαῦτα δὲ καὶ ὁ ἰατρὸς Ἰόγγε διὰ τὸ γνωστὸν αὐτοῦ σελαχῶδες ἔλαιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον λάδι τῆς μουρούνας. Διὰ τὴν ἀγγελίαν τῶν χρεωδῶν εἰς τὰς κλίνας καταναλίσκουσιν ὁ Χήφ καὶ υἱὸς 120,000, ὁ δὲ βράπτης Νίχολς διὰ τὰ προϊόντα τῆς τέχνης του 100,000 φρ. κατ' ἔτος. Ὁ ἀρωματοπώλης καὶ φαρμακοπώλης Χαμβόλδ ἐν Νέα Ἰόρκη καταχωρίζει τὰς ἀγγελίας του εἰς τρις χιλιάς ἐφημερίδας δαπανῶν καθ' ἑβδομάδα 40,000. Πρὸ τιῶν μηνῶν, ἀντὶ μιᾶς μόνης ἐκτενοῦς καὶ κεκαλλωπισμένης ἀγγελίας ἐπλήρωσε 15,000. Ἐπὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, τῆ ἡμέρα, ὅτε ἀφίκετο εἰς Νέαν Ἰόρκην ἡ εἰδησις περὶ τῆς πτώσεως τῆς Ῥισμόνδης, προσήνεγκε τῷ ἐκδότῃ τοῦ «Κήρυκος» 20,000 φράγκων ἀντὶ μιᾶς ὅλης σελίδος· ἀλλ' ἡ προσφορά του δὲν ἐγένετο δεκτὴ δι' ἔλλειψιν χώρου. Οἴκοθεν νοεῖται, ὅτι οἱ ἐπὶ ἀδρά ἀμοιβῆ γινόμενοι διὰ τῶν ἐφημερίδων γνωστότεροι, συλλέγουσι ταχέως καὶ περιουσίαν κολοσσίαν. Ὁ καθηγητὴς Holloway λ. γ. λέγεται ὅτι ἔχει περιουσίαν 40,000,000 φράγκων.

Ἐκ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀγγέλλονται εἰς τὴν «Ἐφ. τῆς Γενεύης» δύο σπουδαιότατα βιομηχανικὰ καὶ ἐμπορικὰ σχέδια, ἡ διόρυξις τοῦ ἰσμοῦ τῆς Πανάρας, ἥς αἱ δαπάναι προϋπελογίσθησαν εἰς 500,000,000 φράγκων, καὶ νέα παγκόσμιος ἐκθεσις ἐν Νέα Ἰόρκη κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος. Ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου σχεδίου διεπέρανε τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιναυάρχου Δανιὴλ Ἀμμεν καὶ τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ Οὐάις· τὸ δευτέρον σχέδιον δὲν εἶνε εἰσέτι ὠρισμένον.

Ἐκ Λίμας τῆς Περούτας ἀγγέλλεται, ὅτι ἐπρὸ πολλῶν ἐτῶν αὐτόθι ἐγκαταστάς γερμανὸς χημικὸς Στέινβαχ κατέρωσε νὰ ἐφεύρῃ νέαν φωτογραφίαν μέθοδον, ἥτις θὰ ἀναστατώσῃ τὴν τέχνην τοῦ πρώτου εὑρετοῦ Δαγέρ. Ὁ Στέινβαχ ἀλείφει τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ κατόπτρου διὰ χημικοῦ μίγματος, ὅπερ αὐτὸς ἐπενόησεν, τὸ δὲ κάτοπτρον διατηρεῖ διὰ παντὸς ἦν δεικνύει εἰκόνα. Ὁ εὑρετὴς ἐπώλησεν ἤδη ἐν Ἀμερικῇ τὸ προνόμιόν του ἀντὶ 400,000 ταλήρων.

Εἰς Ἀναγνώστης.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Γλυκίσματα δηλητήρια.

Καὶ τὰ γλυκίσματα ὑπόκεινται εἰς παντοειδεῖς παραποιήσεις καὶ νοθεύσεις. Διὰ τοῦτο πρέπει πάντοτε νὰ ἔχωσιν ἀγνὴν τὴν γεῦσιν τοῦ καρποῦ, ὅστις εἶνε ἡ βᾶσις αὐτῶν. Ὅσάκις δὲ λείπει ἡ γεῦσις αὕτη, δυνάμεθα ἀσφαλῶς νὰ εἰπωμεν ὅτι τὸ γλυκίσμα εἶνε παραπεποιημένον καὶ νοθευμένον. Ἐβεβαιώθη δὲ ὅτι εὑρέθησαν ἐν διαφόροις τῆς Ἑσπερίας ἀγοραῖς πωλούμενα

γλυκίσματα κατεσκευασμένα ἐκ βερυκόκκων, ὧν τὰ δύο τρίτα ἦσαν νεροκολόκυθον καὶ τὸ ἕν μόνον τρίτον βερύκοκκα. Ὡσαύτως δὲ καὶ πηκτὴ (πελτές) πορτοκαλλίων οὐδ' ἔχνος πορτοκαλλίου ἔχουσα, ἀλλὰ κατεσκευασμένη ἐκ γογγυλίδων καὶ μόνων. Ἐὰν λοιπὸν ἐπιθυμῆτε νὰ ἔχητε γλυκίσματα καλὰ καὶ γνήσια πρέπει νὰ τα κατασκευάζετε μόνοι σας, ἀποφεύγοντες τὰ ἔξωθεν ἐρχόμενα ἔτοιμα. Πρὸς τοῦτο δὲ οὐ μόνον τῶν καρπῶν καλὴ ἐκλογή πρέπει νὰ γίνηται, ἀλλὰ καὶ τῆς ζαχαρέως. Καὶ ἰδοὺ διατί·

Κυρία τις κατεσκευάσε πηκτὴν φραγκοσταφυλὴν μετὰ πολλῆς ἀκριβείας καὶ τέχνης. Ὅτε δ' ἐκένωσε τὸ γλυκίσμα παρετήρησεν ἐν τῷ βάθει τοῦ ἀγγείου ψήγματα μαύρα σκληρὰ καὶ βαρᾶ, ὡς μίαν δράκα περίπου. Ἐξετασθέντα δὲ ἀνευρέθησαν ὅτι ἦτο μόλυβδος. Ἀλλὰ ποῦ εὑρέθη; βεβαίως περιείχετο ἐντὸς τῆς ζαχαρέως, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς γενομένης παρυσθῆς ἐρευνῆς. Ἰδοὺ δὲ πῶς συμβαίνει!

Οἱ πωλοῦντες ἐν Εὐρώπῃ τὴν ζάχαριν συντρίβοντες τὰ μεγάλα τεμάχια τῆς ζαχαρέως συναγοῦσι τὰ τρίμματα ἐντὸς μεγάλων δοχείων καὶ τὰ πωλοῦσι τὴν ἐποχὴν τῆς κατασκευῆς τῶν γλυκισμάτων. Τινὲς δὲ τούτων συντρίβουσι τὴν ζάχαριν ἐπὶ τραπέζης κεκαλυμμένης διὰ λεπτοῦ στρώματος μολύβδου, ἵνα ἀμβλύνηται ὁ κρότος, καὶ μὴ ἀναπηδῶντα τὰ τρίμματα διασκορπίζονται. Ἐννοεῖται δ' ὅτι εὐκολώτατα ἀποκόπτονται τεμάχια λεπτότατα ἐκ τοῦ μολυβδίνου ἐπικαλύμματος τῆς τραπέζης, ἅτινα ἀναμιγνύονται μετὰ τῆς ζαχαρέως. Καὶ τὸ ποσὸν τῶν τεμαχίων τούτων εἶν' ἐνίοτε οὐκ εὐκαταφρόνητον. Διότι χημικὸς τις διηγεῖται ὅτι εὑρεν ἐντὸς ἐνὸς χιλιογράμμου (312 $\frac{1}{2}$ δραμίων) ζαχαρέως ὀξυδοῦντα ὑποχιλιόγραμμα (2 $\frac{1}{2}$ δράμια) μολύβδου. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐν τοῖς καρποῖς περιεχόμενα ὄξεα ἐπηρεάζοντα τὸν μόλυβδον συντείνουσιν εἰς παραγωγὴν μολυβδούχων ἀλάτων, ἅτινα πάντα εἶνε δηλητηριώδη, ἐννοεῖ πᾶς τις πόσον εἶνε κινδυνώδης ἡ χρῆσις τῆς τοιαύτης ζαχαρέως καὶ τῶν δι' αὐτῆς κατασκευαζομένων παντοειδῶν γλυκισμάτων.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐπιθυμεῖτε τὸ φῶς τῆς λυχνίας σας νὰ εἶνε ζωηρότερον καὶ λαμπρότερον χωρὶς καὶ νὰ καταναλίσκεται πολὺ ἔλαιον; Οὐδὲν τούτου ἀπλούστερον καὶ εὐκολώτερον, ἀρκεῖ μόνον νὰ μεταχειρίζησθε ἐλλύχνια (φτίλια) ἐμβραχύντα πρότερον πολλὴν ὥραν ἐντὸς ὄξους καὶ ζήρανθέντα ἔπειτα ἕως οὗ ἀφαιρηθῇ καὶ ἡ ἐλαχίστη ὑγρασία. Τοῦτο δὲ ἐφαρμόζεται εἰς οἶαν δῆποτε λυχνίαν, εἴτε πρόστυχον εἴτε πολυτελῆ, εἴτε ἐλαίου εἴτε πετρελαίου εἴτε οἶνοπνεύματος.

[Μία φίλη τῆς Ἑστίας].